

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Cu multa și slăvita Mea putere dumnezeiască, întăresc porțile cuvântului Meu și intru în carte cu sărbătoare și Mă slăvesc înaintea ta, poporul Meu. Mare mângâiere e pe Mine că am cum să grăiesc pe pământ, și altă mângâiere Eu nu mai am.

Tatăl și cu Mine, dimpreună cu toți sfinții și îngerii, coborâm în sărbătoare și aducem ție putere de biruință cerească pe pământ, poporul Meu. O, pe pământ e peste tot numai omul, dar cu tine este Dumnezeu, și te învață cum să fii cu El, și te îndeamnă mereu, mereu să porți peste tine legea iubirii cerești și să ascuți de ea ca să fii Eu mângâiat în mijlocul tău, că lumea nu Mă lasă să mai pot și Eu cu binele Meu, cu odihna Mea pe pământ, nu Mă lasă să vin cu iubirea cerului, cu bucuria cea pentru sfinți pe pământ, iar sfinții Mei așteaptă cu Mine slava lucrărilor lor, moștenirea împărăției cerurilor pe pământ, iubire spre care ei au lucrat și au trudit și au așteptat, poporul Meu.

E sărbătoare de sfinți, și am cu Mine pe proorocul Meu Ilie, iar el are cu el râvna cea pentru venirea Mea cu sfinții pe pământ după două mii de ani de la slăvita Mea arătare de la Tatăl, Om și Dumnezeu desăvârșit între oameni, strigându-i cu dor spre slava vieții Mele, pe care am voit și voiesc s-o dau omului, de viață și de mântuire a lui din stricăciunea la care el trage de șapte mii de ani. Duhul Sfânt este gura Mea, și L-am pus pe El în gura proorocilor Mei din toate vremile, și l-am strigat pe om din moarte la viață, că n-am altă lucrare în afară de facerea omului cel după chipul și asemănarea Mea, după ce l-am făcut la început pe Adam, iar el s-a luat apoi din Mine și M-a lăsat fără mângâiere și M-a lăsat cu suspin după om, M-a lăsat trudind din greu la facerea omului cel din om ieșit ca să am unde să-Mi plec capul, să am om în care să-Mi aflu odihna, ziua Mea de odihnă, pe care l-am rugat pe om să n-o uite, să-și amintească de ea și s-o cinstească, să-și amintească de el și să cinstească viața lui cea de la Mine în el, ca să aibă Domnul odihnă și zi de odihnă, să aibă Domnul casă în om, căci Eu l-am făcut pe om pentru odihnă a Mea.

O, poporul Meu, Duhul Meu Cel plin de dorire după om, L-am pus mereu în gura profeților Mei, și a plâns Duhul Meu în gura și în graiul lor, iar bucuria lor era ca și a Mea, căci omul nu a ascultat de profeții Mei, nu s-a smuls din sine ca să se dea Mie înapoi și să-Mi mângâie rana și durerea ei cea de la depărtarea omului de Mine. Tot mereu plâng și suspin cu dor după om, iar profeții Mei Mi-au dat grai pe pământ ca să-l adun în Mine pe om și să-i deslușesc legea iubirii cerești, chemarea raiului care suspinând îl strigă pe om la ascultarea din care el a căzut, la pocăința cea pentru păcat, la odihna lui și a Mea, la biruința împotriva duhului potrivnic lui Dumnezeu și omului, căci omul cel făcut de Dumnezeu este omul frumos, așa cum l-am făcut Eu pe om, dar împotrivirea lui a dat viață în el duhului potrivnic lui Dumnezeu.

E sărbătoare de chemare a omului spre Mine. E duhul proorocului Ilie peste pământ, căci gura Mea este prin glasul profeților Mei, iar tu, poporul Meu, să înveți să te rogi, să înveți mereu și să te rogi mereu, căci tot ce va fi să vină de la Dumnezeu și să rămână de bucurie pe pământ sfânt, numai prin rugăciunea ta se va împlini, numai prin Duhul Meu, Care Se face grai prin cei ce Eu îi fac putere de împlinire a credinței cea pentru împărăția cerurilor pe pământ și peste om, așa cum am lucrat și am putut să grăiesc prin gura profeților Mei. Amin, amin, amin.

– *Sunt strigarea Ta cea plină de râvnă dumnezeiască, Doamne. M-a durut viața de mila Ta cât am stat între oamenii depărtați de iubirea Ta cea pentru om. Am oftat îndurerat, am dorit cu râvnă iubirea Ta în om și am așteptat să se trezească poporul Israel și să se întoarcă la viață pentru Tine și nu pentru el, căci omul cel fără Dumnezeu în el, este diavol, este potrivnic lui Dumnezeu, Doamne Făcătorule. O, bunule Doamne, mi-e râvna ca focul cel mistuitor să-i spun*

omului că nu poate să slujească la doi stăpâni așa cum crede el de șapte mii de ani. Ai venit pe pământ și Te-ai făcut Om, Doamne slăvit, și i-ai spus omului că nu poate să slujească la doi stăpâni, și el nu crede nici acum că nu se poate așa. Dar strig eu la om așa cum am strigat cât am stat cu trupul văzut între oameni, căci duhul meu râvnea cu foc în Duhul Tău, și mă durea ca și pe Tine de pierderea omului. Strig acum la om, și slăvesc ziua venirii mele în cele ce nu se văd și, strigând la om, slăvesc ziua mea cea de la Tine. Strig la om, că mi-e jale de jalea Ta, ca și atunci mi-e jale, și merg peste pământ cu jale și Îți curăț pământul de lucrarea omului, ca să-l îndemn pe om spre Duhul Tău, Care îl strigă de la el la Tine, căci omul este el, iar Tu ești uitat de om, și eu îi spun omului că nu poate să slujească la doi stăpâni: și lui și Ție; și morții și vieții. Nu poate omul să împace aceste două slujiri în el, ci ele se alungă una pe alta, iar această dezbinare nu se sfârșește până ce omul nu va alege pe Cel de la Care are în el viața sa. Amin.

Duhul meu este plin de durere pentru voi, oameni care rătăciți fără de mângâiere, căci voi nu știți ce este viața și mângâierea ei, și nici nu vreți să auziți pe Domnul, Care Se face cuvânt în mijlocul celor chemați, aleși și credincioși Lui, spre slava Lui peste pământ, căci Domnul a făcut cerul și pământul și pe om, iar oamenii au uitat și s-au făcut stăpâni pe ei înșiși, părăsind voia Domnului pentru voia lor pe pământ. Așa striga Domnul după om în toată vremea profețiilor Lui dintre oameni, iar oamenii își vedeau de poftele lor, de voia lor cea ruptă din voile Domnului.

O, oamenilor, viața care vă ține pe voi nu este de la voi, ci este de la Dumnezeuul vieții. Cum de nu vă treziți din necredință, din nepăsare, din rătăcirea voastră cea plină de voi, și fără teamă de Dumnezeu, Care a făcut cerul și pământul de tron și așternut al Său și nu al vostru?!

O, oameni fără Dumnezeu pe pământ, vă strigă Domnul cu durere, iar durerea Lui se coboară peste voi cu dureri, ca să vă strige, ca să vă întoarcă spre El și să-I dați inimile voastre ca să facă din ele casă a Sa pe pământ, dar faptele voastre stau în voi și în jurul vostru și v-au acoperit de tot. Se uită sfinții la voi și nu mai găsesc între voi om frumos, om plăcut lui Dumnezeu, căci oamenii nu pot sluji la doi stăpâni. O, nu vă fie teamă să auziți și să iubiți legea iubirii de Dumnezeu. Nu vă fie teamă să-I slujiți Domnului în schimbul slujirii cea pentru voi, căci voi v-ați așezat vouă înșivă stăpâni și nu-L mai aveți pe Dumnezeu chiar dacă știți despre El crezând în El. Întoarceți-vă, ca să fiți voia Lui, ca să vă fie El Stăpân. Veniți și învățați, ca să știți cum să lucrați așa, că fără Duhul lui Dumnezeu peste voi, prin cei aleși de El pentru Duhul Său, nu găsiți viața și calea spre ea.

O, oamenilor, ați uitat taina vieții, și sunteți prea păcătoși. Uitați-vă la Adam, cel ce s-a ales pe sine dându-L pe Dumnezeu de la el, căci neascultarea și voia de sine îi iau omului tot mersul cel din Dumnezeu pe pământ, și omul pierde avutul vieții, pierde cărarea cea cu voia Domnului pe ea, cea cu glasul Domnului pe ea și cu ascultarea de El, care este viața voastră. V-a învățat Domnul cum să vă dăruiți viața, ca să fiți binecuvântați și slăviți de El la venirea Sa cea de acum. El va spune celor ce Îl cred și Îl ascultă și Îl iubesc pe pământ: «Veniți, binecuvântați Tatălui Meu, de moșteniți împărăția vieții! Luați plata iubirii și a ascultării, că Eu am fost neputincios și gol și flămând și însetat și strâmtorat de necredincioși și străin și fără casă, iar voi Mi-ați dat mângâiere și îngrijire și haină și pâine și apă și cercetare la greu și la vreme de primejdie, și căldură Mi-ați dat și M-ați luat în casă, căci cui ați făcut așa, dintre cei mai mici ai Mei care s-au supus Mie, nu lor, ci Mie Mi-ați făcut».

Pe vremea profețiilor, care erau micșorați de toți oamenii, erau între oameni inimi mari, care slujeau slujitorilor Domnului, celor ce profețeau cuvântul Domnului pentru întoarcerea oamenilor de la rătăcirea lor de Dumnezeu, iar cei ce ajutau pe profeți, erau binecuvântați Domnului. Oamenii însă nu știu care sunt cei ai Domnului ca să le facă bine la aceia și nu celor asemenea lor în fărădelegi, și iată, nu știu oamenii ce este Dumnezeu și ce este omul.

O, oamenilor, a venit Domnul pe pământ, și strigă peste voi cu Duhul Său Cel Sfânt, ca să vă dea înțelepciunea vieții.

O, țara Domnului, S-a întors Domnul la tine, că Și-a adus aminte de facerea ta cea de la începutul facerii și apoi cea de la nașterea Lui Om între oameni. O, țară română, te-a făcut Domnul casa venirii Lui, și te curăță de fărâdelege ca să fii frumoasă și curată. Deschide-ți urechea și auzi cuvântul Lui, că eu sunt proorocul venirii Lui cea de a doua și voiesc cu milă să te umbresc pe tine, căci râvna mea de Dumnezeu se lasă cu putere peste tot pământul, ca să pregătesc apoi pe el slava Domnului și odihna ei, căci oamenii nu vor mai putea sluji la doi stăpâni: și loruși și Domnului.

O, tu, țară scumpă, țară numită, țară română, așează-te să ascuți pe Domnul Dumnezeuul tău și te fă voie a Sa, că ai în mijlocul tău glasul iubirii Lui, care face din tine pământul nunții Lui, pământul celor mântuiți, limanul celor ocrotiți de Domnul, dar cheamă-L cu ruga ta să Se facă Stăpânul tău, ca să nu mai slujești tu la doi stăpâni, ci să-I slujești Domnului Dumnezeului tău și să scoți din tine pe stăpânitorul acestui veac, care nu are nimic în Dumnezeu.

Iar Tu, Doamne al celor ce Te cheamă cu dor, auzi glasul celor ce Te cer și ocrotește țara română și fă-Te liman al ei, și apoi fă-o pe ea limanul celor mântuiți. Amin, amin, amin.

– O, poporul Meu, s-a făcut cuvânt în cartea Mea Ilie proorocul. Învață bine iubirea de Dumnezeu, poporul Meu. Vezi cum citești în Scripturi despre lucrarea celor binecuvântați de Tatăl Meu la venirea Mea cu plata pentru lucrul fiecăruia. Învață-te să nu trăiești pentru tine, ci să trăiești pentru Domnul, și sprijinește-i mult și dulce pe cei ce slujesc Domnului cu râvnă și cu lucru mult pentru mântuirea multora. Iubirea Mea e frumoasă, e caldă, e cerească, și din ea să înveți să iubești, nu din tine, fiule poporul Meu, căci Eu sunt Cel de Care tu trebuie să ascuți cu totul, ca să-l putem întoarce pe om în fericirea din care a căzut, poporul Meu. Te îndemn cu dor să cauți să pătrunzi lucrarea și taina ascultării de Dumnezeu și viața cea cu binecuvântare, că voiesc să te slăvesc pentru Mine și nu pentru tine, poporul Meu. Te doresc să-Mi fii credincios, și niciodată când slujești fratelui tău să nu spui că lui îi faci, ci toate să le faci Mie, ca să te plătesc Eu, că Eu sunt cu plata, și îți voi plăti după cum este slujirea ta și inima ta și iubirea ta. În cel neputincios să Mă slujești pe Mine, că Eu te-am învățat să slujești la cei ce sunt ai Mei, la cei ce se așează mici sub mâna Mea, sub slava Mea, care îi slăvește pe ei. Învață iubirea aceasta, poporul Meu, căci dorul de iubire Mă mistuie, și voiesc să te simt că îți este dor de iubire pentru Mine și nu pentru tine, și voiesc să te văd învăluit în această mângâiere ca să fim fericiți și Eu și tu, și din această putere să împărțim duh de pocăință peste oameni, și apoi duh de iubire care nu vatămă, ci iubire care iarăși naște lumea, iubire care cuprinde în ea cerul cel nou și pământul cel nou și pe tot omul care se va ridica spre viață și spre limanul mângâierii celor mântuiți, poporul Meu.

O, te doresc copil al iubirii cerești care nu este părtinitoare, ci învietoare, iubire care îmbie pe om la calea cea care se va arăta peste pământ ca să vină cei mântuiți și să meargă pe ea, iar noi să găsim pacea lucrării mântuirii omului și să fim limanul celor mântuiți, poporul Meu. Amin, amin, amin.

20-07/02-08-2005